

F-35 a jaderné zbraně. Profesor Krejčí a mrazivé údaje

- CZ24 News | 19. února 2024

ČESKO / SVĚT: „Díky jednosměrné transformaci po listopadu 1989 se Česko pohybuje především na oběžné dráze kolem Německa, ve stopách tamního vývoje cen, vývozu a dovozu. Což znamená, že se vláda může stavět na hlavu, ale když se Německu nedaří, nebude se dařit ani v české kotlině, ani na Moravě a ve Slezsku,“ řekl ParlamentnímListům.cz politolog Oskar Krejčí. Hovořili jsme i o rozhovoru s Putinem, o nákupu stíhaček F-35 a o Číně.

Vysoká inflace poražena, můžeme slavit. „Potvrzuje se to, co jsem občanům slíbil ve vánočním projevu, kdy jsem řekl, že ekonomická situace lidí a firem se bude zlepšovat... Končí nejistota z budoucnosti a končí tak dvouletý stres ze zdražování, kterému byli vystaveni lidé i firmy,“ řekl premiér Fiala. Je opravdu co slavit? Je nesporné, že se růst inflace výrazně zpomalil. Jenže pro normálního člověka, který se živí prací a nemá příjmy na úrovni poslance či soudce, není zásadní informací zpomalení inflace. To je poloviční údaj. Pro pracujícího člověka je důležitější údaj, jak se vyvíjejí reálné mzdy a důchody. Zda jeho příjmy rostou rychleji, nebo pomaleji než inflace. Druhým osudovým ukazatelem pro pracující, kteří nemají v trezorech zlaté cihly, je, zda úroky u jejich úspor v bance jsou větší než inflace. Zda se mu kupní síla naspořených peněz nesnižuje. Zatím to vypadá, že střední a nižší vrstvy budou dále chudnout. Že protesty zemědělců odrážejí lépe stav ekonomiky než nadšení premiéra.

A když už mluvíme o vládním sebeuspokojení, pro budoucnost platí, že k důsledkům vládního šetření nepatří jen snížení inflace, ale mnohde i snížení podnikatelských pobídek a příjmů. A pak je tu problém zásluh. Inflace klesla, ale je to jen výsledek práce vlády? Česká ekonomika je vývozní ekonomikou, je závislá na vývoji v zahraničí. Její export a import jsou málo diverzifikované. Díky jednosměrné transformaci po listopadu 1989 se Česko pohybuje především na oběžné dráze kolem Německa, ve stopách tamního vývoje cen, vývozu a dovozu. Což znamená, že se vláda může stavět na hlavu, ale když se Německu nedaří, nebude se dařit ani v české kotlině, ani na Moravě a ve Slezsku.

Zásluhy pražské vlády na poklesu inflace jsou malé. Ovšem škodit by mohla ještě více než dnes činí. To je pravda.

Takže není co slavit?

Ale ano. Vždy je lepší zlomit si jednu nohu než dvě.

Internetovou událostí poslední doby byl jistě rozhovor Tuckera Carlsona s Vladimírem Putinem. Proč se v něm ruský prezident tak dlouho prokousával historií své země?

Máte pravdu, pro mnohé z nás je to zvláštní. Dá se říci, že v tom je jeden z rozdílů ve způsobu myšlení západních politiků a ruských politiků, ale i západní propagandy a ruské propagandy. Snadno si tuto odlišnost vybavíte při pohledu na česká média hlavního proudu, zvláště pak na Českou televizi, kde jsou události předkládány bez časového a prostorového kontextu.

Švýcarský důstojník a diplomat Jacques Baud ve své knize *Ruské umění války. Jak Západ vedl Ukrajinu k porážce* přirovnal způsob západního vnímání k fotografii – zaznamenaná se událost v daném okamžiku a následně se z ní odvíjejí úvahy o budoucnosti. Ruské uvažování přirovnal k filmu, jehož děj začíná ještě před zrodem konkrétní události, ve chvíli, kdy se vytvářejí její předpoklady. Prognóza pak navazuje nejen na okamžitý děj, ale i na kontext.

Proto Vladimír Putin začíná vysvětlování současnosti v minulosti. A to ve vzdálenější minulosti, než je okamžik, kdy v únoru 2022 začala ruská intervence na Ukrajině, jak se to povětšinou děje na Západě. Nezačíná však ani převratem v Kyjevě v roce 2014 či formováním hranice Ukrajiny po revoluci v roce 1917. Začátek dnešních událostí spojuje s formováním národa a ruské kultury za Kyjevské Rusi.

Obludný, bizarní, vlastizrádný. Takové přívlastky v mainstreamových médiích dostal. Co to o těch médiích vypovídá?

Především to, že si jich nemáme všimnout. Rozhodně nestojí za polemiku. Důležité je vytváření paralelních informačních struktur, které nejsou závislé na oficiálních dezinformacích. Nejlepší kritikou veřejnoprávní televize je pokles její sledovanosti.

Rusko na Ukrajině v některých oblastech postupuje, modrožlutá armáda má nového hlavního velitele a už zase se provalila nějaká korupce. Neblíží se náhodou ta válka ke konci?

Doufejme, že blíží. V každém případě se zdá, že došlo ke zlomu. Začíná být zřejmé, že úspěch Kyjeva v podobě návratu k hranicím z roku 1991 není možný. A nejen to. Vývoj situace na bojišti víc než naznačuje, že se i nadále budou vyjednávací podmínky pro Kyjev zhoršovat. Západ by měl pochopit, že je nutné přistoupit k jednání co nejrychleji.

V článku nedávno zveřejněném v týdeníku Naše pravda tvrdíte, že nákupem amerických víceúčelových stíhacích letounů F-35 se bezpečnostní situace Česka zhorší. Proč tak radikální odmítání?

Většina kritiky nákupu letadel F-35 se soustřeďuje na pořizovací cenu, pomalé dodávky a provozní náklady. Jenže je tu ještě jiný problém. Letadla páté generace, jako je F-35, mají-li být plně využita, potřebují napojení nejen na americký servis, ale také na informační toky například z družic. K tomu bude nutný americký personál na českých letištích, což umožňuje *Dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany* z roku 2022. A teď si k tomu přidejte, že letos by měla být dokončena certifikace letadel F-35, po které budou tyto letouny schopny nosit termojaderné bomby. Takové, jaké mají americké ozbrojené síly uskladněny v Německu, Belgii, Nizozemsku, Itálii či Turecku. To znamená, že potenciální protivník, proti kterému by měly být tyto jaderné zbraně použity, zaměří své rakety a střely s plochou drahou letu na letiště, která by mohla být letadly F-35 s jadernými pumami používána... To se týká nejen Česka, ale i Slovenska.

Nedávno představil Tomáš Etzler v Knihovně Václava Havla pokračování své knihy *Nezešilet! Prý ho Čína zdevastovala, z čehož už se dostal. Čím to, že na některé lidi působí Čína tak zle?*

Tak to opravdu netuším. Zatím se zdá, že výběr reportérů posílaných do Číny prochází pečlivým kádrováním. Při výběru povětšinou vítězí v konkurenci ti, kdo jsou nejvíce odolní vůči informacím z vnějšku. Devastace je originální.

Napsal jste knihu *Geopolitika Číny*. Podle Etzlera se komunistická „Říše středu“ chystá na expanzi, a nejde jen o Tchaj-wan. Prý Bhútán, Nepál, indická území a výhledově i celé Japonsko. Co vy na to?

Nevím, odkud takové informace pocházejí. To, že neodpovídají reálným záměrům Peking, lze dovodit ze dvou zdrojů. Především je to historie a s ní spojená politická kultura. Čína vždy byla introvertní civilizací, soustředěnou do sebe samotné a soběstačnou. Byly samozřejmě výjimky, ale jen dočasné. Například pokusy obsadit Japonsko se uskutečnily ve 13. století poté, kdy se císařského trůnu zmocnili Mongolové. Jakmile nová dynastie plně vstřebala čínskou kulturu, tyto pokusy ustaly. Za druhé, ani dnes Čína okupaci Nepálu či Bhútánu nebo Indie k ničemu nepotřebuje. Naopak, obsazení těchto území by dramaticky poškodilo obraz Peking, jeho snahu představit světu nový model mezistátních vztahů, kooperaci, která je výhodná pro všechny strany.

Čínská ekonomická spolupráce je dnes globální, ne regionální – zprůtrhání vztahů se vzdálenějšími partnery by poškodilo čínské hospodářství, zhoršilo by sociální situaci v zemi a ohrozilo by stabilitu režimu. Vize, že ve chvíli, kdy se stane Čína ještě silnější, než je dnes, začne s teritoriální expanzí, se opírají o analogii. Představu, že se Čína poté, kdy se stane supervelmocí, bude chovat jako západní mocnosti. Že není jiná než ony. Uvidíme.

Lze říci, že ultraliberální ideologii zazvoní ve výhledu deseti let umíráček?

Nevím, co je ultraliberalismus. Jestli tím myslíte vyzdvihování práv menšin nad právo většiny, pak mnohé napoví červnové volby do Evropského parlamentu, a hlavně listopadové volby v USA. Je-li pod slovem „ultraliberalismus“ míněno radikální pojetí klasického ekonomického liberalismu, pak ten se vrací ve vlnách například jako nová podoba liberalismu.

Může se spojit s radikálním pravicovým režimem, jak to udělal po fašistickém převratu v Chile Augusto Pinochet. Teď s touto vizí víc než koketuje nový argentinský prezident. Nelze vyloučit, že politická a ekonomická krize v Evropě může vyústit v pokusy nastolit i zde obdobný diktátorský „ultraliberalismus“. Hlasy tohoto typu zaznívají v Davosu i v Praze. Rozhodně není důvod k sebeuspokojení.

[ZDROJ](#)